

**RUSZNICZKA** (3) *sb f*

**ruszniczka** (3), [ruśniczka].

a *prawdopodobnie jasne* (tak w -ka).

sg [N ruszniczka.] ◇ A ruszniczkę (2). ◇ I ruszniczką (1).

Sł stp, Cn brak, Linde XVII w.

*Dem. od „rusznica” ‘rodzaj broni palnej’ (3) : Olbrycht przytárfszy do łámego Maurycego z ruśniczka/ hártowaną kulka przebił Maurycego przez zbroię BielKron 237v; Połłał Máchomet do obleżeńcow by miałto podáli/ oni mu połłáli/ ruśniczka á łtrzałki BielKron 257, 316v; [KsięgaKrymKraK 1561 nr 69; 3 zagłówki, czwarty mały i ducha, ruszniczka i prochownicza, delia błękitna InwMieszcz 1584 nr 256, 1567 nr 135, 136, 1574 nr 191, 1579 nr 221; A náłz Rączko Hołpodin tym łmieley hárcuie/ z Ruśniczką łwoią gdy w niey wielką godność czuie StryjKron 701; GębMemor 166].*

DDJ